

בש"פ 6177/21 - סתונתעוואדט נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
בש"פ 6177/21

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

העוררת: סתונתעוואדט

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר-שבע
במ"ת 16493-08-21 מיום 5.9.2021 שניתנה על ידי
כב' השופט נסר אבו טהה

תאריך הישיבה: י"ג בתשרי התשפ"ב (19.09.21)

בשם העוררת: עו"ד שרית עוז

בשם המשיבה: עו"ד הדר פרנקל

החלטה

לפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר-שבע במ"ת 16493-08-21 מיום 5.9.2021 (כב' השופטנסר אבו טהה), לפיה הדיון בעניינה של העוררת ידחה לאור בקשת שירות המבחן לקבלת ארכה לצורך הגשת תסקיר ליום 7.10.21.

טענתה המרכזית של באת-כוח העוררת היא שלא קיימות כלל ראיות לכאורה בעניינה של העוררת ביחס לעבירות בתחום הסמים המיוחסות לה בכתב האישום, ועל כן כי היה מקום להורות על שחרורה לאלתר. יצוין, כי בית המשפט קמא הורה עוד ביום 19.8.21 על הכנת תסקיר בעניינה של העוררת, ולפיכך אין מקום לעסוק בשלב זה, דהיינו במסגרת "ערר ביניים", בשאלה האם קיימת חולשה ראיתית בחומר הראיות בעניינה של העוררת.

כאמור, העניין היחיד בו ניתן לעסוק בשלב זה, הוא האם קיימת תשתית ראייתית לכאורית מינימאלית הקושרת את העוררת למיוחס לה. בעניין זה, קבע בית המשפט קמא בהחלטה קודמת שהתקבלה על ידי מותב אחר (כב' השופט יעל רז-לוי) ביום 19.8.21, כי הגם שהמארג הראייתי הקיים בעניינה של העוררת שונה מזה הקושר את הנאשם 1 (בן זוגה, עימו היא מתגוררת), הרי שבכל זאת קיימות ראיות לכאורה בעניינה, אף אם "עוצמתן פחותה מעצמת הראיות הקיימות כנגד [הנאשם 1]" (עמ' 13 להחלטת בית המשפט קמא מיום 19.8.2021). בקביעה זו אינני רואה מקום להתערב, הן מהטעם שכבר הוגשה ונדחתה לגביה בקשת רשות ערעור שנדחתה (בש"פ 5884/21), והן לגופם של דברים.

בית המשפט קמא ניתח את הראיות הקיימות כנגד העוררת: הסרטון בו היא נראית ניגשת יחד עם הנאשם 1 לאזור המחסן בו נמצאו הסמים; ההודעות ששלח הנאשם 1 לעוררת בנושאים הקשורים על פני הדברים לניהול מכירת סמים; ושיחה מוקלטת בין קונה בשם "נדב" לבין הנאשם 1, המסבכת גם את העוררת. בנוסף, הצביע בית המשפט קמא על כך שהעוררת לא נתנה הסבר מספק, לפי התרשמותו, לראיות הללו בשלב הנוכחי.

במצב דברים זה, צדק בית המשפט קמא כאשר קבע כי קיימות ראיות לכאורה בעניינה של העוררת. אכן, ייתכן, וגם בעניין זה אינני נוטע מסמרות, שבראיות אלו קיימת חולשה ראייתית. עם זאת, השלב בו ערכאת הערעור תידרש להתייחס לעניין זה הוא, כאמור, לאחר שהערכאה הדיונית תשלים את בחינת האפשרות לשחרר את העוררת לחלופת מעצר, דהיינו, לאחר הדיון שנקבע בעניינה בבית המשפט קמא ביום 7.10.2021, ולא במסגרת "ערר ביניים".

להשלמת התמונה אציין, כי השאלה האם להיזקק לסיוע שירות המבחן קודם לקבלת החלטה בדבר אפשרות השחרור לחלופת מעצר, נתונה לשיקול דעתו של שופט המעצרים, והתערבות ערכאת הערעור בה מצומצמת מאד. המקרה בו עסקינן איננו מהמקרים החריגים המצדיקים התערבות מסוג זה. עוד אעיר, כי באת-כוח המשיבה ציינה כי שוחחה עם שירות המבחן, וכי למיטב הבנתה, בכוונתו להגיש את תסקיר המעצר עד למועד שקצב בית המשפט קמא. ככל שלא כך יהיה, ישקול בית המשפט קמא האם יש מקום להורות על דחייה נוספת במועד שבו יוגש תסקיר, או שמא האם לאור העיכובים בהגשת תסקיר המעצר, השתנה האיזון, ויש מקום לקבל החלטה בדבר שחרור לחלופת מעצר אף בהיעדר תסקיר מעצר.

לאור האמור, הערר נדחה בזאת.

ניתנה היום, י"ג בתשרי התשפ"ב (19.9.2021).

ש ו פ ט